

Na tropie dziadka ojca dziadka z Wehrmachtu

29 lipca 2020

Niezbadane są ścieżki człowiecze – dawno, dawno temu, a dokładniej 27 czerwca 1888 roku w małym białym dworcu w Woli Okrzejskiej urodził się – Ludwik Niemirowski. Ten syn ziemi polskiej studiował w Lozannie, we Lwowie. Następnie robił błyskotliwą karierę, podaję za Wiki: „W roku 1906 wyemigrował do [Wielkiej Brytanii](#), gdzie kilka lat potem uzyskał brytyjskie obywatelstwo (w 1913 roku). W latach 1914–1915 walczył w jednostce strzelców brytyjskich na froncie [I wojny światowej](#), został jednak zdemobilizowany z powodu wady wzroku”.

Następnie zajmował stanowisko eksperta w brytyjskich ministerstwach propagandy (1915–1917), informacji (1917–1918) oraz w ministerstwie spraw zagranicznych (1918–1920), kiedy to był jednym z głównych doradców premiera [Davida Lloyd George’a](#) w sprawach polskich podczas [konferencji pokojowej w Paryżu](#). W tym okresie był głównym antagonistą [Romana Dmowskiego](#)[4].

Po zakończeniu pracy w Foreign Office w 1920 r. pracował krótko jako przedsiębiorca, a także wykładał historię na uniwersytetach w Oxfordzie i Manchesterze.

Tu jednakowoż przerwiemy fascynującą opowieść o losach naszego wybitnie uzdolnionego rodaka – jak się już przekonaliśmy, na tyle błyskotliwego, by zasilić rząd i dyplomację Zjednoczonego Królestwa – i zejdziemy na mniej oczywiste ścieżki, a raczej na bezdroża, błota, koleiny...

Otóż Ludwik Niemirowski tak naprawdę nazywał się Lewis Bernstein Namier i pochodził z podobno złaicyzowanej zasymilowanej rodziny żydowskiej, podobno zamożnej, syn Józefa Bernsteina i Anny z Sommersteinów. Rodzina zmieniła później nazwisko na Niemirowski.

Namier popierał Piłsudskiego jako jedyne go człowieka, który może rządzić Polską. W 1919 popierał przyznanie Polsce Gdańska. Nie mógł jednak w tej sprawie wywrzeć wpływu na politykę angielską, ponieważ w tym wypadku poglądy jego nie odpowiadały jej założeniom.

Swoje stanowisko względem Polski zmienił zasadniczo w 1939 roku. Zarzuca mu się manipulowanie statystykami etnograficznymi na Kresach Wschodnich i w Galicji[5]. Sfałszował, jak sądzą niektórzy historycy, zapis linii demarkacyjnej zwanej [linią Curzona](#), przypomnianej na [konferencji w Spa](#) w lipcu 1920 r. przez [Philipa Kerra](#), który przekazano do akceptacji przedstawicielom dyplomacji sowieckiej[6]. Przygotowany przez Namiera wariant linii, odcinał [Lwów](#) i [Wilno](#) od Polski.

Jako aktywny działacz syjonistyczny pełnił funkcję sekretarza politycznego Agencji Żydowskiej w [Palestynie](#) (1929–1931) i współpracownika [Chaima Weizmana](#). Pomimo późniejszej konwersji na anglikanizm Namier do końca życia pozostawał cennym sprzymierzeńcem ruchu syjonistycznego. Był projektodawcą stworzenia przez rząd brytyjski Żydowskiej Siły Zbrojnej w Palestynie oraz organizatorem pomocy Żydom, którzy uszli przed nazistowskimi prześladowaniami z Niemiec.

Czytelnik zada sobie na pewno pytanie, po co miałby sobie

zawracać głowę jednym z wielu przebierańców pełniących obowiązki Polaków, do tego żyjącego w czasach dość zamierzchłych – już wyjaśniam – to co dla lekkomyślnych Polaków jest zamierzchłą przeszłością – dla innych jest myśleniem w dalszej i szerszej perspektywie, otóż Lewis Bernstein Namier vel Ludwik Niemirowski miał siostrę, Teodorę po mężu Modzelewską. A ta siostra – miała córkę -pochodziła z rodziny [ziemiańskiej](#).

Ojciec tej córki, Tadeusz Modzelewski (1867–1936), syn Narcyza i Klary z Weydlichów, był właścicielem majątku na dawnych ziemiach Rzeczypospolitej (pozostawionego po rewolucji październikowej na tzw. sowieckiej Ukrainie). Matka, [Teodora](#) (1887–1969), córka Józefa Bernsteina vel Niemirowskiego i Anny z Sommersteinów, regionalistka i badaczka haftów, tkanin oraz strojów Warmii i Mazur[\[2\]](#), pochodziła z rodziny żydowskich kupców (jej bratem był [Lewis Bernstein Namier](#)).

Pierwsze 10 lat dzieciństwa spędziła w majątku [Koszyłowce](#) w [powiecie buczackim](#), znajdującym się około 20 km od [Buczacza](#)[\[3\]](#). Tereny te po II wojnie światowej znalazły się na obszarze zachodniej [Ukrainy](#) w [rejonie zaleszczyckim obwodu tarnopolskiego](#). W czasie II wojny światowej była działaczką [Szarych Szeregów](#) we [Lwowie](#) oraz uczestniczką [powstania warszawskiego](#) jako [sanitariuszka](#) (pseud. Marta).

Ukończyła w 1955 studia na [Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego](#). Po odbyciu aplikacji zdała egzamin [sędziowski](#), orzekała w sądach w [Tczewie](#) i [Malborku](#). W sierpniu 1980 przeszła do pracy w Sądzie Wojewódzkim w [Gdańsku](#).

Od września 1980 działała w [NSZZ „Solidarność”](#). Weszła w skład zarządu Regionu Gdańskiego związku. W związku z działalnością opozycyjną w [stanie wojennym](#) została odwołana ze stanowiska sędziego. Pracowała następnie w spółdzielniach kółek rolniczych [województwa gdańskiego](#) i [elbląskiego](#).

W 1988 uzyskała uprawnienia [adwokata](#), praktykowała w Tczewie

do 1990, kiedy to ponownie uzyskała nominację sędziowską. Należała do Stowarzyszenia Godność.

W 2001 została wybrana na senatora V kadencji w [okręgu gdańskim](#) z ramienia lokalnego „Komitetu Wyborczego Wyborców i Sympatyków [Lecha Kaczyńskiego](#) Prawo i Samorządność”. W tym samym roku wstąpiła do [Prawa i Sprawiedliwości](#) i weszła w skład rady politycznej tej partii. W [Senacie](#) zasiadała w [Komisji Ustawodawstwa i Praworządności](#) oraz w [Komisji Spraw Emigracji i łączności z Polakami za Granicą](#). Do 25 czerwca 2004 zasiadała w klubie senatorskim [Blok Senat 2001](#), następnie została członkinią klubu parlamentarnego PiS.

W 2005 z ramienia PiS po raz drugi uzyskała mandat senatorski. Zasiadała w tych samych komisjach, co w poprzedniej kadencji, a także (do 15 listopada 2005) w [Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich](#). W przedterminowych [wyborach parlamentarnych w 2007](#) bez powodzenia ubiegała się o reelekcję.

W [wyborach parlamentarnych w 2011](#) ubiegała się bezskutecznie o mandat senatora z ramienia PiS w okręgu wyborczym nr 66. Niedługo później została usunięta z partii. Należała potem do [Solidarnej Polski](#), zasiadała przez kilka miesięcy w powołanej w grudniu 2013 radzie głównej tej partii. Z jej listy bez powodzenia startowała w [wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2014](#)[6].

W 2009, za wybitne zasługi w kształtowaniu państwa prawa, a w szczególności za działalność na rzecz zachowania praworządności w czasach PRL, została odznaczona przez prezydenta [Lecha Kaczyńskiego](#) Krzyżem Komandorskim [Orderu Odrodzenia Polski](#)[7]. W 2016 pośmiertnie odznaczona przez [Andrzeja Dudę](#) Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą [Orderu Odrodzenia Polski](#)[8] oraz [Krzyżem Wolności i Solidarności](#).

Kimże była ta wybitna krewna Lewisa Bernsteina Namiera, znanego też jako Ludwik Niemirowski? To Anna Kurska, matka

dwóch znanych postaci życia publicznego – Jacka i Jarosława Kurskich.

A czy z tej konstatacji – mając w pamięci, że wedle doktryny żydowskiej pochodzenie etniczne określa się po linii żeńskiej, czyli linii matki, obaj panowie Kurscy to Żydzi?! No, ja nie wiem, sami Państwo musicie się domyślić, a poza tym cóż w tym złego, co za różnica, Wildstein czy Kurski...

Aj waj, aj waj – ale się porobiło.

Autorstwo: Andrzej Tokarski

Zdjęcie: [Adrian Grycuk](#) (CC BY SA 3.0)

Na podstawie: [YouTube.com](#)

Źródło: [NEon24.pl](#)